

نویسنده : م.ک. بهادر کمار «M.K. Bhadrakumar» .
منبع و تاریخ نشر : اندیا پانجیلان «2026-07-30» .
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

لایحه تحریم‌های گراهام، نیش‌دار است. ترامپ از آن برای ارباب هند استفاده خواهد کرد

Graham sanctions bill has bite. Trump will use it to terrorise India

اظهارات پیوش گوپال، وزیر بازرگانی و صنایع هند، مبنی بر اینکه ایالات متحده ممکن است تعرفه (100) درصدی بر کشورهای بی‌مانند هند که نفت روسیه را وارد می‌کنند، اعمال کند، نمی‌تواند به عنوان یک واقعیت تلقی شود. او به رسانه‌ها گفت: «ما در مورد گمانه‌زنی‌ها اظهار نظر نمی‌کنیم.» با نگاهی دقیق‌تر، این یک اظهار نظر طفره‌آمیز است.

The Commerce and Industry Minister Piyush Goyal's characterisation of the reports suggesting the US could impose a 100 percent tariff on countries such as India that import Russian oil as speculative cannot be taken as a statement of fact. "We don't comment on speculation," he told the media. On closer look, it is an evasive remark.

آنچه کاملاً قطعی است این است که کنگره آمریکا این لایحه را تصویب خواهد کرد. در شکل اصلاح شده، این لایحه که با نام «قانون تحریم روسیه و ایران لیند سی او. گراهام ۲۰۲۶» شناخته می‌شود، تحریم‌های ایالات متحده علیه روسیه و ایران را تشدید می‌کند. این لایحه روز چهارشنبه دومین رأی‌گیری رویه‌ای خود را در سنا ی آمریکا پشت سر گذاشت. هشتاد و چهار سناتور به آغاز بحث در مورد آن رأی دادند، در حالی که ۱۲ نفر مخالف بودند.

حتی می‌توان انتظار داشت که رأی‌گیری نهایی تا پایان هفته انجام شود. این لایحه محدودیت‌هایی را برای رهبران سیاسی و نظامی و شرکت‌های دولتی روسیه و ایران و همچنین تحریم‌های ثانویه علیه شرکای تجاری این دو کشور در نظر گرفته است. سناتورهای همچنین پیشنهاد تعرفه ۱۰۰ درصدی برای پنج خریدار اصلی نفت روسیه را داده‌اند.

پیش از این، روز چهارشنبه، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از این لایحه حمایت کرد و اظهار داشت که نیازی نمی‌بیند مجلس نمایندگان تعطیلات پارلمانی ماه اوت را برای بررسی این لایحه قطع کند. این لایحه اکنون یک واقعیت واقعی است. تصمیم‌گیری در مورد اجرای تحریم‌ها کاملاً به صلاح‌دید ترامپ بستگی دارد. به همین ترتیب، هنوز هم امیدواری وجود دارد که اولین بخش از توافق تجاری هند با ایالات متحده که توسط ترامپ و نخست‌وزیر نارندرا مودی در ۳ فوریه اعلام شد، به زودی محقق شود.

نکته این است که دهلی امیدوار است ترامپ به خواسته ما برای اعطای مزیت نسبی نسبت به رقبایمان، یعنی کشورهای همسایه ما، منطقه آسه آن «و سایر کشورهای آسیایی که با آنها رقابت می‌کنیم»، همانطور که گویال دیروز اظهار داشت، تن دهد.

در همین حال، اگرچه تعرفه جهانی موقت ۱۰ درصدی ۱۵۰ روزه ایالات متحده در ۲۴ ژوئیه منقضی شد، واشنگتن بلافاصله آن را با عوارض کار اجباری دائمی بخش ۳۰۱ از ۱۰ تا ۱۲.۵ درصد جایگزین کرد که بیش از ۶۰ شریک تجاری، از جمله هند را هدف قرار می‌دهد.

برخلاف رقبایی مانند بنگلادش، اندونزی و مالزی، هند معافیت سهمیه نرخ تعرفه نساجی و پوشاک (TRQ) را برای استفاده از پنبه با منشأ آمریکایی دریافت نکرد و صادرات پوشاک هند را در شرایط نامطلوب قیمتی نسبی قرار داد. همچنین، محصولات که قبلاً تحت بخش ۲۳۲ قرار داشتند، مانند فولاد، آلومینیوم و مس، همچنان با تعرفه‌های ساختاری جداگانه‌ای از ۲۵٪ تا ۵۰٪ مواجه هستند.

جالب اینجاست که طبق قوانین جدید بخش ۳۰۱ که از ۲۴ ژوئیه لازم‌الاجرا است، هند در مقایسه با مکزیک و بنگلادش، در بخش‌های کلیدی صادرات خود با معایب رقابتی شدیدی مواجه است. در حالی که هر سه کشور از نظر فنی در ردیف تعرفه پایه ۱۰٪ قرار دارند، معافیت‌های خاص کشورها برای دو کشور دیگر، هند را منحصراً در معرض این موضوع قرار می‌دهد.

بنگلادش یک مکانیسم تخصیصی TRQ نساجی را تأمین کرده است که به موجب آن حجم خاصی از پوشاک بنگلادشی اجازه ورود بدون تعرفه به ایالات متحده را دارد، مشروط بر اینکه از پنبه و الیاف خام آمریکایی استفاده کنند. در حالی که هند مکانیسم نساجی یا استثنای سهمیه‌ای دریافت نکرد. در نتیجه، پوشاک آماده هندی با ۱۰٪ عوارض

اضافی علاوه بر نرخ‌های معمول MFN مواجه هستند که باعث می‌شود منسوجات هندی در بازار ایالات متحده به طور قابل توجهی گران‌تر از صادرات بنگلادش باشند. این هم از اصرار ما بر تعرفه‌های ترجیحی در برابر رقبا!

بحث‌برانگیزترین عنصر لایحه تحریم‌های روسیه در کنگره، احتمال اعمال عوارض گمرکی واشنگتن بر کشورهای خریدار منابع انرژی روسیه (به اصطلاح عوارض ثانویه) است. در واقع، ترامپ قبلاً از تعرفه‌های ثانویه علیه هند استفاده کرده است. در 6 آگوست 2025، او فرمان اجرایی «مقابله با تهدیدات علیه ایالات متحده توسط دولت فدراسیون روسیه» را امضا کرد. یک تعرفه تنبیهی اضافی 25 درصدی بر هند اعمال شد که عملاً نرخ تعرفه فعلی آن زمان بر هند را به 50 درصد افزایش داد. بنا براین، در واقع، لایحه گراهام عملاً توانایی ترامپ را برای اعمال تعرفه‌های بالاتر از 15 درصد بازایی می‌کند. ایوان تیموفیف، مدیرکل شورای امور بین‌الملل روسیه (وابسته به وزارت امور خارجه روسیه) این لایحه را به اسلحه‌ای تشبیه کرده است که ترامپ می‌تواند آن را روی میز نگه دارد و برای گرفتن امتیاز از طرف مقابل تکان دهد. تیموفیف تأکید کرد: «بعید است حمایت ترامپ از این قانون هیچ تأثیری بر سیاست روسیه داشته باشد. شاید این امروز....»

اثر روانی. حتی از یک دیدگاه کاملاً عمل‌گرایانه، اگر این عامل عملاً چیزی را تغییر ندهد، چه فایده‌ای دارد که این عامل را در محاسبات سیاسی به طور جدی در نظر بگیریم؟

احتمالاً قرار است این لایحه راه دیگری برای فشار آوردن به روسیه برای گرفتن امتیازات بیشتر در درگیری اوکراین باشد. با این حال، واقعیت این است که سیاست روسیه اخیراً سخت‌تر شده و اکنون بر روی یک راه حل نظامی تمرکز دارد که تضمین می‌کند جنگ دیگری رخ نخواهد داد. ترامپ نیز نمی‌تواند از این موضوع آگاه نباشد.

پوتین اخیراً در سخنرانی خود در جلسه ای با افسران نیروی دریایی در سن پترزبورگ، به این نکته اشاره کرد که نقشه اوراسیا در آینده‌ای قابل تصور چگونه خواهد بود: "من مطمئن هستم که دیر یا زود اوکراین این سرزمین‌های غربی [غرب رودخانه دنیپر] را از دست خواهد داد، سرزمین‌هایی که زمانی متعلق به لهستان، مجارستان و رومانی بودند. این اتفاق ممکن است فردا یا پس فردا رخ ندهد. ممکن است یک سال، دو سال، 10 سال یا 15 سال طول بکشد، اما تاریخ در نهایت همه چیز را به جای خود باز خواهد گرداند." پوتین با لحنی کنایه‌آمیز گفت: «تنها یک ضامن تمامیت ارضی اوکراین وجود داشت. آن روسیه بود. اما آنها تصمیم گرفتند که اعلام روسیه به عنوان دشمنشان ضروری، ممکن و مفید باشد.»

به وضوح می‌توان دید که هدف واقعی این لایحه، مختل کردن همکاری استراتژیک هند با روسیه و مجبور کردن دهلی به کاهش واردات نفت از روسیه است. لیند سی گراهام هرگز واقعاً اهمیتی به پنهان کردن این حقیقت ناخوشایند نداده است. اشتباه نکنید، این یک

قانون دو حزبی است که بیش از یک سال از حمایت قوی اعضای هر دو حزب برخوردار بوده است. و با رأی ۸۶ به ۱۲ در سنای ۱۰۰ عضوی به تصویب رسید.

سناتور ریچارد بلومنتال (دموکرات-کانتیکات)، یکی از نویسندگان این لایحه، گفت که این اقدام با هدف مجازات چین و هند به دلیل تأمین مالی جنگ روسیه با خرید انرژی از روسیه انجام می‌شود. همانطور که او گفت، «راستش را بخواهید، چین و هند مقصر اصلی اینجا هستند. آنها بخش عمده‌ای از نفت و گاز را خریداری می‌کنند. آنها ماشین جنگی روسیه را تغذیه می‌کنند و در هیچ کجای دیگر جهان به ما کمکی نمی‌کنند.»

چین باید در مقابله با فشارهای ایالات متحده در آینده یک «متحد طبیعی» برای هند می‌بود. برعکس، دولت با اشتیاق از بیانیه اخیر گروهی از کشورهای غربی به رهبری ایالات متحده برای تأیید مجدد حکم سال ۲۰۱۶ علیه ادعاهای چین در دریای چین جنوبی حمایت کرد. فوریت ماجرا چه بود؟ پکن به شدت واکنش نشان داده است.

اظهارات طفره‌آمیز گویال تکان‌دهنده است. طرز فکر کمپرادور معادل خیانت به منافع ملی است. ادامه واردات نفت روسیه توسط هند بار دیگر به آزمونی برای استقلال استراتژیک و سیاست خارجی مستقل این کشور تبدیل شده است.

----- **با تقدیم احترام»»03-08-2026««**

.....